

са окъпи, ето една голѣма рыба са хвърль и иска да го изѣде. А ангелътъ дума на Товіа: — „Не бой са, но олови я и я истегли вѣнъ!“ — Рыбата, истеглена вѣнъ, помърда малко и издѣхна. Тогази ангелътъ рече на Товіа да извади сърцето, далакътъ и жлъчката и да ги пази като цѣлителны за очиболь и спасителны отъ злыи духъ. Послѣ опекохъ часть отъ месото ѝ за да ѣдѣтъ по пѣтътъ. (Тов. гл. 2—9.).

§. 145. *Товій стигва въ Екватана.*

Когато приближихъ градътъ Екватана, рече ангелътъ на Товіа. „Въ този градъ живѣе единъ чловѣкъ твой роднина, на когото на къщата ще са отбіймы. Той има една дъщеря сичко, която ты трѣба да земешъ за жена, защото споредъ законътъ тя принадлѣжи на тебе, и да станешъ и наслѣдникътъ на сичкыйтъ имотъ на Рагуила.“ (Тов. гл. 10—11.).

§. 146. *Товій става гостъ на Рагуила.*

Рагуиль гы приема съ радость, като поглѣднѣ Товіа въ лицето, рече тозъ часъ на жена си: „Колко прилича този момъкъ на браточѣда ми Товита!“ — Послѣ са обърнахъ къмъ момцытъ и гы пита: „Отъ дѣсте момцы?“ — А тѣ му отговорихъ: Ный смы Израилтяны отъ градъ Ниневія. — „Познавате ли Товита?“ — Дѣ, познаваме го, рекохъ тѣ. — Тогази ангелътъ пое приказската и рече: „Товитъ, за когото пыташъ, е баща на тогѣзи.“ — Рагуиль слѣдователно като прѣгърнахъ момъкътъ, рече: Радвамъ ти са, защото си сынъ на добъръ баща. — А като чу че Товитъ си изгубилъ зрѣніето заплака и заедно съ него проливахъ